

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 3 marca 2025 r.

Pozycja 109

POSTANOWIENIE

z dnia 3 października 2024 r.

Sygn. akt Ts 190/23

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Zbigniew Jędrzejewski,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej A.J. o zbadanie zgodności:

- 1) art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239, ze zm.) z art. 2 oraz art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) § 3 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 18 sierpnia 2011 r. w sprawie obowiązkowych szczepień ochronnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 753, ze zm.) z art. 2 oraz art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji;
- 3) art. 17 ust. 11 ustawy wymienionej w punkcie 1 niniejszego postanowienia w związku z § 5 rozporządzenia wymienionego w punkcie 2 z art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 w związku z art. 87 Konstytucji,

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 10 lipca 2023 r. (data nadania) A.J. (dalej: skarżący), reprezentowany przez pełnomocnika z wyboru, wystąpił z żądaniem przytoczonym w komparycji niniejszego postanowienia na tle następującej sprawy.

Naczelny Sąd Administracyjny wyrokiem z 22 marca 2023 r. (sygn. akt [...]) oddalił skargę kasacyjną skarżącego od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z 4 grudnia 2019 r. (sygn. akt [...]) oddalającego skargę na postanowienie Ministra Zdrowia z 15 maja 2019 r. (nr [...]) w przedmiocie nałożenia grzywny w celu przymuszenia.

Zarządzeniami Prezesa i sędziego Trybunału Konstytucyjnego z 12 października 2023 r. i 23 stycznia 2024 r. (doręczonymi pełnomocnikowi skarżącego 19 października 2023 r. i 1 lutego 2024 r.) wezwano skarżącego do usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej przez: 1) złożenie pełnomocnictwa szczególnego uprawniającego do sporządzenia i wniesienia skargi konstytucyjnej oraz reprezentowania skarżącego przed Trybunałem Konstytucyjnym w odniesieniu do sprawy, w związku z którą złożona została skarga konstytucyj-

na (wraz z czterema kopiami); 2) wskazanie ostatecznego orzeczenia oraz orzeczeń potwierdzających wyczerpanie drogi prawnej; 3) doręczenie odpisów lub kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem wyroków, decyzji lub innych rozstrzygnięć (wraz z uzasadnieniami) potwierdzających wyczerpanie drogi prawnej w sprawie o sygn. akt [...] (wraz z czterema kopiami); 4) udokumentowanie daty doręczenia skarżącemu orzeczenia wskazanego w skardze jako ostateczne (doręczenie np. poświadczonej za zgodność z oryginałem koperty, w której doręczone zostało to orzeczenie wraz z monitoringiem przesyłki Poczty Polskiej lub poświadczonej za zgodność z oryginałem kopii zwrotnego potwierdzenia odbioru tej przesyłki lub elektronicznego potwierdzenia odbioru) wraz z czterema kopiami; 5) doręczenie czterech odpisów skargi konstytucyjnej; 6) uzasadnienie zarzutu niezgodności zakwestionowanych w skardze art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239, ze zm.) oraz § 3 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 18 sierpnia 2011 r. w sprawie obowiązkowych szczepień ochronnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 753) z wyrażoną w art. 2 Konstytucji zasadą określoności przepisów prawa, z powołaniem argumentów lub dowodów na jego poparcie; 7) wskazanie, które konstytucyjne wolność lub prawo skarżącego wyrażone w art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji i w jaki sposób – zdaniem skarżącego – zostały naruszone przez zakwestionowane w skardze przepisy ustawy i rozporządzenia wskazane w punkcie szóstym niniejszego zarządzenia oraz uzasadnienie zarzutu niezgodności zakwestionowanych w skardze przepisów z wolnościami lub prawami, o których mowa wyżej, z powołaniem argumentów lub dowodów na jego poparcie; 8) wskazanie, które konstytucyjne wolność lub prawo skarżącego wyrażone w art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 w związku z art. 87 Konstytucji i w jaki sposób – zdaniem skarżącego – zostały naruszone przez zakwestionowane w skardze art. 17 ust. 11 ustawy oraz § 5 rozporządzenia oraz uzasadnienie zarzutu niezgodności zakwestionowanych w skardze przepisów z wolnościami lub prawami, o których mowa wyżej, z powołaniem argumentów lub dowodów na jego poparcie.

W terminie określonym w zarządzeniu sędziego Trybunału Konstytucyjnego z 23 stycznia 2024 r. skarżący nadesłał jedynie poświadczone za zgodność z oryginałem kopie wyroków Naczelnego Sądu Administracyjnego z 22 marca 2023 r. (sygn. akt [...]) i Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z 4 grudnia 2019 r. (sygn. akt [...]), udokumentował datę doręczenia ostatecznego rozstrzygnięcia, przedłożył cztery odpisy skargi konstytucyjnej oraz powtórzył zasadniczo zarzuty sformułowane w skardze.

Zakwestionowanym w skardze przepisom skarżący zarzucił naruszenie prawa do prywatności oraz prawa do decydowania o swoim życiu osobistym (art. 47 Konstytucji), a także naruszenie zasady dostatecznej określoności przepisów prawa (art. 2 Konstytucji). Zdaniem skarżącego zaskarżone przez niego przepisy naruszają również art. 87 Konstytucji, który statuuje zamknięty katalog źródeł prawa powszechnie obowiązującego.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

Skarga konstytucyjna jest sformalizowanym środkiem ochrony konstytucyjnych wolności i praw. Jej merytoryczne rozpoznanie jest uzależnione od spełnienia licznych przesłanek wynikających z art. 79 ust. 1 Konstytucji, a doprecyzowanych w ustawie z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK). Weryfikacja tych przesłanek następuje na etapie wstępnego rozpoznania na posiedzeniu niejawnym (art. 61 ust. 1 u.o.t.p.TK). Służy ono wyeliminowaniu – już w początkowej fazie postępowania – spraw, które nie mogą być przedmiotem merytorycznego rozstrzygania. Trybunał wydaje postanowienie o odmowie nadania skardze dalszego biegu, gdy nie spełnia ona określonych przez prawo wymagań lub gdy braki formalne nie zostały usunięte w ustawowym terminie.

Zarządzeniem z 23 stycznia 2024 r. sędzia Trybunału Konstytucyjnego wezwał skarżącego do usunięcia stwierdzonych w toku wstępnej kontroli braków formalnych skargi pod rygorem odmowy nadania jej dalszego biegu. Jego odpis został skutecznie doręczony pełnomocnikowi skarżącego 1 lutego 2024 r. W terminie określonym w powyższym wezwaniu nie przedłożył on jednak wszystkich dokumentów, do których był wzywany (m.in. pełnomocnictwa szczególnego). Okoliczność ta – na podstawie art. 61 ust. 4 pkt 2 u.o.t.p.TK – stanowi samodzielną podstawę odmowy nadania skardze dalszego biegu.

Mając powyższe na względzie, Trybunał postanowił jak w sentencji.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p.TK skarżącemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.